

Revista Școlii Gimnaziale "Gheorghe Banea" Măcin

Hercinica

Anul XIV (XVIII) nr.31 – martie 2018

Hercinica

Revista Școlii Gimnaziale "Gheorghe Banea" Măcin

Sumar nr. 31

1. Prevenirea abandonului școlar.....	pag.1
2. Măreața veste/Povestea unei rândunici	pag.2
3. Primăvara.....	pag.3
4. Primăvară parfumată/Ghiocelul.....	pag.4
5. Început de primăvară/Primăvara.....	pag.5
6. O lume dispărută/Pictura și literatura.....	pag.6
7. Note muzicale/De la grădiniță, pe scenă!.....	pag.7
8. Sportul de ieri, azi și mâine.....	pag.8
9. Dincolo de cortină/Poveste.....	pag.9
10. 5 minute de istorie.....	pag.10
11. România/România, țara mea.....	pag.11
12. Ora de religie.....	pag.11
13. Comuniunea oamenilor cu Dumnezeu în Biserică.....	pag.12
14. Ce simbolizează oul vopsit.....	pag.13
15. Pătimirea Domnului, izvor de inspirație.....	pag.14
16. Erasmus+, an interesting cultural project.....	pag.16
17. Erasmus thoughts and impressions.....	pag.18
18. Viitorul mai aproape de noi.....	pag.19
19. Clubul isteților.....	pag.21
20. Interviu cu un profesor.....	pag.23
21. Din experiențe noastre.....	pag.24
22. Divertisment.....	pag.28

COLECTIVUL DE REDACȚIE

ISSN 2065-9237

FONDATORI: prof. OPRESCU NARCIS DORU, VINGA IOAN

PROFESOR COORDONATOR: GHEORGHE LILIANA, OPRESCU NARCIS DORU

REDACTORI: Chemaloglu Sabina, Geru Gabriela, Cazacu Teodora, Elbasan Yeliz, „epeluș andreea, Selim Esra, Pandelescu Bianca, Marin Andreea, Mocanu Bianca, Neagu Amalia, Topoleanu Rareș, Năstase Sorana, Comșa Daniela, Năstăsache Claudia, Sandu Rareș, Zlate Răzvan, Petroșanu alessia, Banea valentin, Bulgaru Anamaria, Zamfir Rareș, Jașcu Bianca, PIP Perianu Ramona, PIP Petroșanu Cătălina, PIP Banea Laureta, prof. Teoharidis Mihai, PIP Petroiaș Niculina, înv. Săcuiu Georgeta, PIP Bucur Dorina, PIP Rădoi Janeta, Ieromonah David Gîdiuță, Preot paroh Lungu Florin

Profesori îndrumători: prof. Opreșcu Narcis Doru, PIP Petroșanu Cătălina, prof. Mitu Elena, prof. Popescu Mădălina, prof. Gheorghe Liliana, PIP Petroiaș Niculina, înv. Săcuiu Georgeta, PIP Bucur Dorina, PIP Zlate Cristina, prof. Țurcan Valeriu, înv. Bobic Aurica, prof. dicianu Victorița

Ilustrație copertă: Colectivul de redacție

Editorial

Prevenirea abandonului școlar, o prioritate pentru învățământul românesc

Trăim într-o lume în care siguranța este relativă, totul este într-o continuă mișcare, într-o continuă schimbare, valorile sunt ignorate, principiile nu prea mai există și copiii sunt lipsiți de reper. Omul își dorește să obțină multe într-un timp scurt și, dacă se poate, fără prea mult efort. Tot mai des ne confruntăm cu această problemă a abandonului școlar deoarece, din păcate, unii copii sunt nevoiți să stea departe de părinții lor sau să locuiască doar cu unul dintre părinți, celălalt fiind nevoit să plece în străinătate pentru a întreține familia, ca să nu mai vorbim despre copiii care cresc alături de bunici, frați mai mari sau alte rude.

În acest context social, **școala** are un rol fundamental în viața copilului pe care își pun amprenta: frustrarea, neîmplinirea, neajunsurile vieții, problemele familiale etc. Copiii trebuie să simtă că există un loc unde sunt primiți cu căldură, sunt apreciați, sunt sprijiniți, iubiți și ascultați. De asemenea, este necesar ca ei să fie convinși că viața lor are valoare, să fie conștienți de potențialul și talentul lor nativ și să înțeleagă că responsabilitatea de a le valorifica le aparține.

Copiii au nevoie de modele, însă dacă în familie nu le găsesc, este important să le fie oferite în cadrul școlii prin puterea exemplului care îi determină să îndrăgească un profesor și să îl copieze. Bineînțeles că le putem fi alături ajutându-i să se cunoască foarte bine și să își pună în valoare calitățile.

Atunci când discutăm despre o problemă atât de actuală și de delicată precum prevenirea abandonului școlar, trebuie să avem în vedere o analiză SWOT pe care o putem realiza în vederea depistării unor metode eficiente de prevenire a abandonului.

Dacă încercăm să cunoaștem și să analizăm punctele tari ale acestor copii cu risc de abandon școlar, o să depistăm că fiecare are ceva bun și acel ceva poate fi valorificat la maxim cu condiția să vrem să evidențiem ceea ce este pozitiv și să nu vedem doar aspectele negative.

Acești copii ne pot uimi cu talentul lor nativ în domeniul picturii, de exemplu sau pot avea anumite abilități tehnice, de coordonare, forță fizică, răbdare, aptitudini interpersonale, pot fi atenți la detalii sau pot fi foarte buni la sport, dans sau muzică.

În primul rând, datoria noastră de dascăli este aceea de a descoperi preferințele, gusturile și dorințele lor, pentru ca mai apoi, să îi sfătuim și să îi ajutăm în dezvoltarea abilităților cu care Dumnezeu i-a înzestrat pentru ca, în timp, aceste abilități să se transforme în aptitudini și competențe. În demersul nostru o să sesizăm probabil și puncte slabe cum ar fi:

- ☆ climatul familial defavorabil care poate îi împiedică de multe ori să învețe sau să își îndeplinească cu succes sarcinile școlare;
- ☆ situația financiară dificilă;
- ☆ familii dezbinat;
- ☆ familii care aparțin etniei rrom și care, după o anumită vârstă, nu le mai permit copiilor să vină la școală pentru că îi căsătoresc foarte devreme.
- ☆ repetenția, care pentru unii înseamnă retragerea din viața școlară.

După această analiză a punctelor tari și a celor slabe, se impune depistarea unor oportunități oferite de educație, care ar avantaja subiecții în mare măsură. Rolul educației este acela de a oferi societății oameni cu caractere frumoase și cu personalități bine conturate. Drept urmare, cadrul didactic are datoria morală de a cunoaște copiii, de a-i ajuta să se cunoască și să se autoevalueze, de a-i sprijini să devină ceea ce își doresc, conștienți fiind de ceea ce sunt în stare. Acești copii cu risc de abandon școlar pot fi implicați în diverse proiecte școlare, în activități extracurriculare organizate cu diferite ocazii. Le putem trasa sarcini pe care știm că ei le pot îndeplini datorită calităților lor și le oferim încrederea de care au nevoie. Astfel, încurajați fiind, vor putea să izbândească, uneori chiar să ne impresioneze și la final vor beneficia de laudele și recompensele noastre. În acest mod, puțin câte puțin, vor ajunge să aibă încredere în ei și să descopere calea spre o viață mai bună.

O altă categorie cu risc de abandon școlar este aceea a copiilor care provin din familii cu o situație financiară precară, care nu le permite deplasarea la școală cu mijloace de transport în comun

sau procurarea celor necesare cursurilor. În asemenea cazuri, se pot găsi soluții de genul campaniilor sociale sau a activităților de voluntariat în care chiar subiecții în cauză pot fi implicați și la final ajutați. Bursele sociale și rechizitele oferite la început de an școlar sunt și acestea binevenite.

Amenințările cu care ne-am putea confrunta în aceste cazuri și care ne-ar putea împiedica în a duce la bun sfârșit acțiunea noastră de prevenire a abandonului ar fi:

- ☆ intrarea într-un anturaj defavorabil dezvoltării frumoase prin intermediul educației. Pătrunderea în acest anturaj îi poate expune la consumul de droguri, stupefiante, alcool, tutun. Dar și în acest caz putem încerca, sprijiniți de poliție, psiholog, diverse asociații, să prevenim abandonul școlar.
- ☆ marginalizare, atitudine de respingere manifestată de colegi;
- ☆ încăpățănarea familiilor de a întrerupe procesul de educație al copilului din diverse motive;
- ☆ o maladie care împiedică subiectul să își desfășoare activitatea în cadrul școlii.

Prevenirea abandonului școlar nu este un proces simplu, uneori e chiar anevoios, cu numeroase obstacole care trebuie surmontate, dar copiii noștri merită toate aceste eforturi pentru a le oferi șansa de a clădi un viitor mai bun.

Prof.înv.primar: Perianu Ramona-Elena

Gânduri...gânduri

Măreța veste

A sosit primăvara, cea mai tânără fiică a anului. Razele soarelui s-au făcut văzute printre norii cenușii ai iernii. Zăpada a început să se ascundă de săgețile de lumină ale soarelui vesel.

De sub pătura de frunze uscate s-a ivit un ghiocel vesel. Acesta era mititel, firav, dar încrezător că iarna a trecut. Avea trei petale de argint prinse într-o căciuliță de culoare verde crud. Culoarele sale dădeau pădurii un strop de viață.

- Buna dimineața, ghiocelule ! spuse cea mai fericită rază de soare.
- Neața, prietena mea dragă! Ce dor mi-a fost de tine!exclamă ghiocelul.
- N-ai idee cât te-am așteptat...
- Nu mai contează, e bine că ne-am reîntâlnit.
- Nu ai uitat nimic? încercă raza să-i reamintească raza ghiocelului.
- Aaaa....mi-am amintit „Primăvara a sosit!” a anunțat fericit ghiocelul.

Vestea a trezit toată pădurea, iar mugurii copacilor se pregăteau de sărbătoarea florilor. Bucuria măreței vești s-a revărsat pretutindeni.

Elbasan Elena Yeliz clasa a V a A

Povestea unei rândunici

La streășina casei noastre se află un cuib de rândunele. În fiecare an, după ce ieșeau mugurii florilor din găoacele lor, cuibul prindea viață: sosea stăpâna lui- o rândunică drăguță.

-Ce mult mi-ar plăcea să știu mai multe din viața acestei rândunici! i-am spus mamei într-o seară.

Mama mi-a zâmbit blând și a început să-mi povestească tot felul de lucruri interesante despre rândunele. Fascinată de cuvintele mamei am adormit....

Intr-o dimineață, chiar la fereastră, am auzit un ciripit vesel. Era rândunica!

Hercinica – Revista Școlii gimnaziale "Gheorghe Banea" Măcin

Am fost încântată ca în fiecare zi să-i urmăresc zborul, să-i admir penele negre ca abanosul, căpușorul mic și ochișorii ca două mărgele.

Ce aș fi dorit ca micuța pasăre să-mi povestească despre drumul pe care îl face în fiecare primăvară....

Uimirea mea a crescut fără măsură când am auzit-o vorbind cu glas omenesc:

-Ti-am auzit gândurile, dragă copilă! Aș vrea să-ți spun povestea mea .In fiecare an, când petele ruginii cad peste frunze și copaci, noi ne pregătim de plecare. Trebuie să facem călătoria cea lungă până în țările calde, să trecem peste mări nesfârșite și, dacă găsim în calea noastră vreun vapor, ne odihnim pe catargul acesteea, după care ne continuăm zborul până ajungem în țările de soare pline. Dar nici unde nu este așa de pitoresc ca aici...

Rândunica își încheiase povestea cu un ciripit vesel, apoi își întinse aripile și zburăNu avea timp de pierdut, cuibul așteptă să fie refăcut.

- Mamă!!! Am aflat multe despre călătoria lungă a rândunicii, chiar ea mi-a povestit...

Chipul mamei se umplu de un zâmbet larg ...

Țepeluș Andreea clasa a V a A

Primăvara

Primăvara a sosit,
Este cald și bine,
Toți copacii au înflorit
Zumzăie albine.

Larmă e și veselie
Peste dealuri și câmpie
Mielușei zburdă-n câmp
Primăvară-i pe pământ.

Pandele Bianca clasa a V a A

Cerul este mai senin,
Soarele zâmbește,
Iară grâul încolțit
Timpul bun vestește.

Selim Esra clasa a V a A

Primăvara

În adierea vântului lin
Astăzi cocorii vin.
Ghiociei înfloresc
Primăvara o vestesc.

Câteva albine mici
Culeg mierea de prin flori
Iar copacii înmuguriți,
Râd la soare fericiți.

Primăvara

Ghiociei au înflorit,
Primăvara a sosit,
Păsărelele-au venit,
Cuiburi și-au reconstruit.

Când soarele a strălucit,
Iarba iarăși a-nverzit,
Pomii au înmugurit,
Copiii veseli s-au trezit.

La joacă repede-au ieșit,
Pe buniți i-au însoțit
În parcul abia dezmoțit,
Mireasma lui i-a copleșit!

Marin Andreea Mihaela Clasa a V-a B

Primăvara parfumată

Primăvara veselă vine în oraș;
El e acoperit acum de-un verde covoraș
Cu narcise, zambile,brândușe,ghiocei,
Toporași, viorele , dar și brebenei.

În grădini lalelele iar vor înflori;
Toate aceste flori sunt pentru voi, copii!
Lăcrimioarele albe, din nou vor parfuma
Din lună mai, grădinița ta.

Păsări călătoare, "Bine ați venit!"
Din țările calde deja au sosit
Să ne cânte nouă în orice dimineață,
Să ne trezim astfel, cu zâmbetul pe față.

Prof.înv.primar Petroșanu Cătălina

Debut literar...

Ghiocelul

Simbolul primăverii,
Anotimpul reînvierii,
Dă de veste-n toată țara
Că sosește primăvara!

Din pământul înghețat
Capul și l-a ridicat
Și așteaptă mândrul soare
Să-i trimit-o sărutare.

Fruntea albă și plăpândă
Și-o ridică lung spre cer
Mulțumește primăverii
C-a izgonit domnul Ger.

Cu clinchete de clopoței
Și alai de ghiocei
Primăvara iar sosește
Toată țara veselește!

Bianca Mocanu clasa a III-a B

Ghiocelul

Din pământul mângâiat de Soare,
Ies mici frunzulițe firave.
Mă uit zi de zi dacă au crescut,
Mândru și
fericit eu sunt.

A doua zi când
m-am uitat,
Căciuliță albă
avea pe cap.
Privirea mi-o
încânta
Și inima îmi
bucura.

1 Martie se apropia ,
Și el , tuturor ne vestea,
Că zâna Primăvara va sosi
Și natura va înverzi.

Neagu Amalia-Maria clasa a III-a B

Hercinica – Revista Scolii gimnaziale "Gheorghe Banea" Măcin

GHIOCCELUL

În grădina fermecată
De sub stratul de omăt,
A-nceput capul să scoată
Ghiocelul minunat.

Pe un scaun la fereastră
Am rămas mut de uimire,

Cum o floare asa maiastră
Înfruntă zăpada subțire.

Doar cu o rază de soare
Se hrănește voinicelul,
Primăvara vine oare
Cum vestește ghiocelul ?

Rareș Topoleanu clasa a III-a B

Început de primăvară

Primele zile de primăvară sunt frumoase. Covorul argintiu de zăpadă tocmai s-a topit. Acesta este primul semn al primăverii. Păsările revin din țările calde pentru a ne încânta cu glasul lor fermecător. Ghiocelii firavi își scot capul din ultimele petece de zăpadă. Vântul bate lin și des prin crengile copacilor. În pădurea de la marginea orașului răsună cântecul păsărilor acompaniate de susurul tainic al izvoarelor. Concertul primăverii a început și fire subțiri de iarbă verde încep să coloreze natura.

Năstase Sorana clasa a III-a B

Primăvara

În sfârșit a venit și draga noastră primăvară, soarele este din nou pe cer, iar vestitorii primăverii adică ghiocelii au ieșit din pământ. Copilașii din parc sunt ca niște ghioceli: firavi, frumoși și gingași. Auzeam că e frumos în pădure la Luncavița, la cules de ghioceli. Într-o dimineață am fost surprinsă auzindu-l pe tata:

- Gata mergem la ghioceli! Bucurie mare!

Mama ne pune în coș, mâncare. Nu știu ce pune! Nici nu mă interesează! Vreau să văd cum e primăvara la ghioceli. E răcoare. Ajungem! Ce înalți sunt copacii! De-a lungul șoselei o dungă de flori albastre, albastre, e albastrul viorelelor! Din loc în loc printre viorele văd că sunt și ghioceli ca fulgii de zăpadă. Mă așez în genunchi în fața florilor. Sunt fără grai! Aș vrea să le cuprind pe toate în brațe. Cuprind câțiva și tac! Parcă-mi pare rău să le culeg Dar o fac. Trebuie să îi dau mamei. Culeg câțiva ghioceli. Mama se va bucura. Ce frumos! Ce racoare! Ce aer curat! Într-adevar așa frumusețe merită văzută!

Comșa Daniela clasa a III-a B

Primăvara

Primăvară, primăvară,
Ai sosit la noi în țară!
Ai adus lumină, soare,
Totul e plin de culoare.

Rândunica a sosit
Și câmpia a-nverzit!
Fluturi, gâze și albine
Roiesc vesele pe coline.

Ai venit cu măștișor
Și ziua femeilor!
Ai adus sunet de vioară
Și parfum de primăvară!

Oamenii sunt bucuroși,
Sunt mai veseli, mai voioși.
Totul în jur e mai plăcut
Iar natura a renăscut...

Năstăsache Claudia clasa a VII-a B

Gânduri...gânduri

© lume dispărută

În împărăția animalelor, există diferite tipuri de animale. Oare cum ar fi fost viața pe pământ dacă ar mai fi existat mamutul imperial, uriașul cu față scurtă – cel mai mare urs care a trăit vreodată, leneșul uriaș de pământ, care avea mărimea unui elefant, pasărea elefant, care a trăit în Madagascar, lupul marsupial sau rinocerul lânos.

Cum ar fi dacă mergând în expediție, am întâlni în calea noastră turme de mamuți de peste trei metri împingându-și cu trompele puii leneși? Sau bourul sălbatic, asemănător taurului, care paște liniștit iarba cea gustoasă?

Toate aceste animale și multe altele care au trăit pe Terra cândva, au dispărut și din cauza omului, care le-a tăiat pădurile și le-a luat habitatul.

De aceea, noi oamenii, trebuie să avem grijă de toate viețuitoarele care trăiesc în prezent și în special de cele pe cale de dispariție, pentru că fără ele lumea ar fi mai săracă.

Rareș Sandu Clasa a IV-a A Step by Step

Pictura și literatura

„Pictura este măreția unei clipe, surprinsă de ochiul pictorului, materializată într-un tablou.”

În orele de educație plastică și la Cercul de pictură, am aflat că pictura este o ramură a artelor plastice care reprezintă o posibilă realitate în imagini artistice bidimensionale, create cu ajutorul culorilor pe o suprafață (pânză, hârtie, lemn, sticlă etc.). Scopul este de a obține o compoziție cu forme, culori, texturi și desene, care dă naștere la o operă de artă.

Arta este un râu de culori amestecate în tonuri pastelate sau închise plin de însemnătate. Toate tablourile înseamnă ceva, dar întotdeauna va reprezenta ce vrei tu să reprezinte, deoarece emoția răsfântă în tablou se regăsește în viețile noastre, conformându-se cu întâmplările trăite de noi.

Eu cred că arta este modul prin care literatura se poate exprima mai ușor și te poți exprima liber fără ajutorul nimănui. Arta este procedeul artistic prin care se demonstrează și se exprimă liber literatura și tot ce "creatorii" au de împărțit cu ceilalți.

Descoperiți ce instrumente se acund în spatele cuvintelor!

Hercinica – Revista Școlii gimnaziale "Gheorghe Banea" Măcin

Are linii colorate,
Arcuite, îngroșate.
Pe fundalul bleu deschis,
Strălucește neatins.
După ploaie el apare,
Inveselește pe oricare.

Are părul dat cu gel,
Cu-n costum negru-mbracat,
Papionu-i argintat.
El, este de fapt o EA,
Cu care colorezi cum o-i vrea!

Drept, înalt și subțirel
Cu veșmânt de lemn pe el,
Are vârful de cărbune
Pe hârtie multe spune

Zlate Răzvan Clasa a VI a B

Note muzicale

Multe note muzicale
Sună-n capul meu, mereu.
Ca ploile tropicale
Urmate de curcubeu.

Îmi iau repede chitara
Și-ncep astfel să compun
O melodie pentru țara
Ce o iubesc, dar nu o spun.

O să-i dedic o melodie,
Acum, în prag de sărbătoare.
Ce sună ca o rapsodie
Compusă de o scriitoare.

Petroșanu Alessia Simona Giorgia Clasa a VII-a B

Curiozități din lumea artei

- ☆ Beethoven avea nevoie să-și împospăteze ideile, așa că, înainte de a compune, își turna apă rece pe cap. Compozitorul era de părere că acest lucru îi stimula creierul.
- ☆ Cea mai mică pictură din lume a fost realizată de un artist flamând pe un bob de porumb. Pictura reprezenta un morar cu moara sa.
- ☆ Cu ajutorul razelor X, sub pictura vizibilă a tabloului „Mona Lisa” au fost descoperite alte 3 versiuni anterioare. În 1912, când a fost furat din muzeul Luvru tabloul Mona Lisa aparținându-i lui Leonardo da Vinci, au fost vândute în lume 6 falsuri la prețuri colosale. Tabloul original a fost găsit abia după 3 ani!

De la grădiniță, pe scenă!

Lumea noastră este marcată de cunoașterea mai întâi fantastică și apoi reală. Firea oamenilor este cunoscută de noi, cei mici, prin intermediul personajelor de povești. De aceea, într-o ambianță plăcută, într-un decor de poveste, o lume miraculoasă prinde viață. Urcăm pe scenă și suntem zâne și spiriduși, suntem eroi și prințese. Alteori, suntem parte a unei naturi surprinzătoare și în continuă schimbare. Am observat la grădi că fiecare anotimp are o culoare aparte, plină de farmec, poezie și cântec, de la culorile calde ale toamnei la albul imaculat al iernii și verdele crud al primăverii.

Ne este dragă sala de spectacol la Clubul Copiilor! Acolo, bunicii, părinții și frații mai mari ne privesc cum urcăm cu emoție și nerăbdare treptele de lemn ale scenei. Acum noi suntem actorii: zâne, greierași glumeți, flori grațioase, veverițe jucăușe. E lumea noastră și

vrem să vă amintim ce sentimente v-au încercat în anii de grădiniță – emoții, bucurie, candoare, dulce naivitate, părinți fericiți, vise, aspirații...

Dacă vă este dor de grădiniță, dacă vă este dor de voi când erați gingașe flori și voinici curajoși din poveste, vă așteptăm în universul fermecat al spectacolelor ce prind viață atunci când scena e a celor mai mici artiști.

PIPP Banea Laureta Speranța Grădinița cu PP nr. 3 Măcin

SPORTUL DE IERI, DE AZI ȘI DE MÂINE

În cadrul Școlii Gimnaziale „Gheorghe Banea” Măcin, s-au desfășurat diverse activități sportive, unde elevii au obținut rezultate deosebite la mai multe ramuri sportive. Elevii au manifestat un interes deosebit, implicându-se fizic, și emoțional.

În anul școlar 2016-2017, echipele reprezentative au obținut locul I la fotbal-fete, ciclul primar în cadrul Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar. Tot în

decursul aceluiași an școlar echipa de handbal, băieți, ciclul primar a obținut locul I în cadrul Olimpiadei Gimnaziadei și mențiune la faza zonală, desfășurată la Focșani.

De la începutul anului școlar 2017-2018, elevii Școlii Gimnaziale „Gheorghe Banea” Măcin, s-au calificat la faza județeană, handbal mixt, fotbal – fete, ciclul primar și handbal băieți, ciclul gimnazial unde avem ca obiectiv câștigarea locului I.

Se urmărește pe viitor calificarea echipei de fotbal, ciclul primar și gimnazial la faza județeană a Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar. Aceste obiective au putut fi atinse cu ajutorul colegului de la catedră, domnul profesor Paica Fănel.

Cadrele didactice s-au implicat intens și emoțional, ceea ce a condus la obținerea acestor rezultate deosebite, urmărind atât dezvoltarea fizică și sănătoasă a elevilor.

Profesor,
Teoharidis Mihai

Dincolo de cortină

Actoria este minunată și la început orice om este dominat de emoții. Prima dată m-am descurcat greu cu interpretarea unui rol mic alături de Rareș Zamfir, Luana Mocanu, Sabina Chemaloglu. Apoi, doamna Doina Evduh m-a ajutat zâmbindu-mi și emoțiile au disparut ca prin magie. La a doua piesă de teatru eram vesel, căpătăsese încredere în mine și îmi doream mult să reușesc. Alături de colegile mele de clasă – Bianca Staicu și Cristiana Toma am dat viață unei piese minunate îndrăgite de copii: „Bubico”. Acum doi ani am participat cu piesa aceasta la Festivalul Județean de Teatru la Palatul Copiilor. Cu „Bubico” am primit locul 1

la Clubul Copiilor Macin care au organizat Concursul Județean „Caragiale, contemporanul nostru”.

Anul trecut ne-am pregătit intens pentru interpretarea poveștii „Prostia omenească”. Echipei noastre s-a alăturat Ștefan Evduh. Eu am fost povestitorul. Am fost foarte fericiți să prezentăm această piesă la Palatul Copiilor Tulcea. Nu am lipsit nici de la Festivalul Județean de colinde „Pe luceaua Dunării” de la Măcin.

Dar cel mai mult am îndrăgit rolul Regelui Carol I și cred că m-am descurcat foarte bine. Am încercat să fiu serios, elegant, impunător. Poate de aceea mi-a ieșit cel mai bine.

Valentin Banea Clasa a III a A

Poveste...

”A fost odată ca niciodată un fir de iarbă care nu-și vedea rădăcinile. Crescuse, fără să știe cum, pe un nor. Cel mai mult se bucura când, prin spărturile care apăreau în nori după furtună, zărea undeva foarte jos o lume plină de culori. Nu se sătura să o privească: ce mult și-ar fi dorit să facă parte din ea!

- Mi se pare mie sau ești înnebunit după mașini? îl întreabă odată un norișor care, trecând pe acolo, îl văzu aplecat cu capul în jos.”

(fragment din *Firiculus*, de Ioana Nicolaie)

- Mi-aș dori foarte mult să văd ce este dincolo de nori, îi răspunse Firiculus.

- Eu pot să te ajut pentru că sunt un nor al dorințelor.

- Mulțumesc!

Cât ai zice pește, firul a ajuns pe pământ. Nu apucă bine să înțeleagă unde se află, că o pasăre îl luă în cioc și îl duse în vârful unui munte. În timp ce zbura, văzu tot orașul, chiar și mașinile despre care-i povestise norișorul. Când pasărea a încetat să zboare și l-a lăsat jos, firul de iarbă a fost luat de o rafală puternică de vânt. Era foarte fericit că poate simți vântul atingându-i tot corpul. Când s-a potolit vântul, a aterizat pe o alee colorată, cu mulți oameni, care îl călcau însă în picioare. O fetiță de câțiva anișori îl luă în mână și îl băgă în buzunar. Ajungând acasă, scoase firul de iarbă din buzunar și începu să se joace cu el.

Așa, firul de iarbă și-a găsit și o prietenă și a rămas definitiv pe Pământ.

continuare a poveștii realizată de *Bulgaru Anamaria, clasa a IV-a C*

5 minute de ...istorie

Alexandru Ioan Cuza - de la colonel la înfăptuitorul unirii principatelor române

Alexandru Ioan Cuza este cunoscut ca una dintre cele mai mari personalități din istoria română. Doar că puțini știu că evoluția poporului român ar fi putut ajunge pe un alt drum comparativ cu cel actual. Deși diferențele ar fi fost mici, chiar nesemnificative, nu se poate lua în calcul faptul că nu știm ce s-ar fi putut întâmpla cu adevărat.

După Războiul Crimeii, dorința românilor era unirea principatelor. Marile puteri ale lumii au decis ca Principatele să se înțeleagă în cadrul unor adunări ad-hoc. Pe plan internațional situația era puțin mai complicată: Conferința de la Paris a marilor puteri elaborează, în august 1858, Convenția de la Paris, o veritabilă Constituție pentru Țările Române, recomandându-se doar o unire parțială a Principatelor. Rezultatul formulat în rezoluția din 7 octombrie a fost ca Principatele să se unească sub numele de România. Alexandru Ioan Cuza avea o concurență dificilă în care se aflau nume mari precum: Costache Negri, Vasile Alecsandri, Mihail Kogălniceanu în Moldova și Gheorghe Bibescu și Alexandru Ghica în Țara Românească. În acea perioadă Cuza era un străin în lumea politicii și nici nu avea un rang prea mare pentru a se putea remarca la fel de bine ca ceilalți candidați.

Convenția de la Paris prevedea cu mare atenție modul de organizare al Principatelor, dar nu specifica faptul că poate fi aleasă același domnitor în Moldova și în Țara Românească. Viitorul unificator va fi sprijinit de către celelalte grupări participante cu gândul că acestea l-ar fi putut controla. Doar ca acestea l-au subestimat și Alexandru Ioan Cuza devine domn al Moldovei. În Țara Românească au ajuns zvonuri despre tânărul colonel care după noaptea dintre 23-24 ianuarie devine domn al Țării Românești.

Astfel prin dublă alegere Alexandru Ioan Cuza ajunge de la un necunoscut în lumea politică, la înfăptuitorul unirii. Deși este un moment mai puțin cunoscut, reprezintă cea mai importantă parte a domniei lui Cuza deoarece de aici a început aceasta și din acest moment s-a început clădirea lumii în care trăim noi, ROMÂNIA.

Zamfir Rareș Anton clasa a VIII-a A

România

România-i țara mea
Mândră-s că trăiesc în ea
Graiul, portul - le iubesc
Și cu drag eu le cinstesc.

Plină este de comori:
Carpații-s semeți feciori
Marea-i mândră copăioară
Și Dunărea-i surioară...

Strămoșii ne-au apărut
Și tot ei ne-au învățat
Țării credincioși să-i fim
Și lor să le mulțumim.

România, țara mea

România-i țara mea
Mândră-s că trăiesc în ea.
E o țară primitoare,
Înflorește ca o floare.

Noi, românii încercăm
Cu drag să păstrăm
Portul nostru românesc,
Lucruri ce ne definesc.

Cu toții sigur ne dorim
Să nu mai călătorim
Să rămânem devotați
Patriei noastre, ca frați!

Petroșanu Alessia Simona Giorgia Clasa a VII-a B

Geru Gabriela-Teodora Clasa a VII-a B

Ora de religie

Postul Sfintelor Paști, în care ne aflăm, este o perioadă propice pentru pregătirea sufletului, dar și a trupului, să primească lumina Învierii Domnului Iisus Hristos.

Săptămâna Patimilor este o săptămână, am putea spune în plus, tocmai pentru a aprofunda tot ceea ce am acumulat în cele șase săptămâni de post și rugăciune. În săptămâna aceasta suntem chemați la o răstignire a patimilor și păcatelor care au devenit un zid de despărțire între om și Dumnezeu, răstignire ce va omorî răul din noi pentru a primi bunătatea cea veșnică a lui Hristos Cel Răstignit, Mort și Înviat.

În Creștinism, omul vechi din noi, omul păcătos va fi omorât prin jertfa personală, cu ajutorul Harului, și va învia omul cel nou, omul luminat și îndumnezeit de lumina Învierii lui Hristos. Așadar, Învierea ar trebui să fie țelul și actul final de mântuire al fiecărei persoane. De aceea în noaptea Învierii suntem cu toții invitați la bucurie prin cuvintele: *Veniți de primiți lumina!*

Cel care Îl caută pe Dumnezeu, cel care Îl iubește de Dumnezeu, cel care crede în Dumnezeu și Îl dorește, vine să ia lumină. Cel care dorește lumina alungă întunericul și umbra morții. De aceea auzim în cuvântul de învățătură din Canonul Învierii: *Unde îți este moarte, boldul? Unde îți este iadule, biruința?*

Înviat-a Hristos și au căzut demonii. Înviat-a Hristos și se bucură îngerii. Înviat-a Hristos și viața stăpânește. Înviat-a Hristos și nici un mort nu mai este în groapă, că Hristos sculându-se din morți, începătura celor adormiți s-a făcut. Lui se cuvine slava și stăpânirea în vecii vecilor. (Sf. Ioan Gură de Aur)

Bucuria Învierii este ceva pe care noi, de asemenea, trebui să învățăm să o trăim, dar o putem trăi doar dacă învățăm, cum spuneam mai sus, să răstignim pe crucea personală, tot ceea ce ne omoară și ne îngreșează libertatea.

Pentru a învia din noi trebuie să murim. Să murim față de egoismul nostru, să murim față de temerile noastre, să murim față de tot ceea ce ne schimbă din frumos în urât, față de tot ceea ce ne face lumea rece, săracă și crudă. *Să murim pentru ca sufletele noastre să poată trăi, să se poată bucura, să poată descoperi izvorul vieții. Dacă facem așa atunci Învierea lui Hristos se va coborî și asupra noastră.* (Mitropolitul Antonie de Suroj)

Copiii și tinerii sunt cei întâi iubiți de Hristos. Ucenicii lui Hristos peste care a venit mai întâi vestea Învierii Sale erau, majoritatea, tineri. Însăși Învierea este o întinerire și o primăvară duhovnicească.

Așadar, primii mesageri ai Învierii trebuie să fie tinerii. Dar înainte de toate trebuie să înțelegem că dintre toate evenimentele trecutului Învierea nu este o simplă comemorare istorică a ceea ce a fost acum 2000 de ani, ci este un act viu, lucrător, izvorător de putere, credință, înțelepciune și har, prezent și astăzi prin taina fiecărei Sfinte Liturghii.

Învierea naște în sufletele tinere și însetate după Dumnezeu dorul de curățire a minții, inimii și a trupului fără de care nu putem fi adevărați învățați și mai apoi dascăli. Sufletele credincioase se deosebesc cu mult de cele necredincioase, mai exact tinerii credincioși actualizează lumina Învierii în lumina faptelor lor.

Dacă vom rămâne aproape de Biserică și de Capul ei, Hristos cel Înviat, și nu vom răspunde provocărilor păcătoase ale vremurilor pe care le trăim, vom constata că tinerețea noastră rodește lumină, nu numai în noi, ci și în cei de lângă noi, devenind ceea ce ne îndeamnă Hristos în cap. 5, Matei: *Voi sunteți lumina lumii!*

Așadar, haideți împreună, să culegem darurile Învierii ce ne vor învia întâi pe noi și să le dăm de veste și altora, spre învierea lor, prin fapte bune, comportament loial și minte înțeleaptă, capabilă să strige prin gura trupului pentru o lume mai bună și mai morală că HRISTOS A ÎNVIAT! ADEVĂRAT A ÎNVIAT!

Ieromonah **David Gîdiuță**

Mănăstirea Sf. Ierarh Nicolae și Sf. Cuvioasă Parascheva, Măcin, Tulcea

Comuniunea oamenilor cu Dumnezeu în Biserică

„În afara Bisericii nu exista mântuire... Cine n-are Biserica de mama, nu poate avea pe Dumnezeu de Tata.” (Sf. Ciprian)

Ca asezământ sfânt, Biserica este comuniunea și comunitatea sacramentală a oamenilor cu Dumnezeu, plină de viață și lucrarea Duhului Sfânt, spre sfintirea și mântuirea oamenilor.

În chip nevăzut, tainic, Biserica a fost întemeiată de Hristos prin însași jertfa Sa pe Cruce și Învierea din morți, iar în chip văzut, aceasta a fost inaugurată în a cincizecea zi după Înviere, la Rusalii, când Apostolilor, investiți acum, în mod distinct, cu toată puterea Duhului Sfânt li s-au adăugat toți cei care „simțindu-se patruni la inimă” de puterea Duhului.

Hristos este prezent în comunitatea bisericească, în Biserica care este trup al Sau, pentru că Se aduce jertfa în locurile bisericești și Se împartășește în ele, prin Trupul și Sângele Sau jertfite (Sfânta Euharistie) și prin harul tuturor Tainelor, membrilor comunității din fiecare locas.

Descoperirea dumnezeiască ne arată că Mântuitorul este Capul Bisericii, iar Biserica este trupul Lui. Sfântul Apostol Pavel prezintă Biserica o comunitate concretă de credincioși, organizată ierarhic, prin imaginea unui trup cu multe membre, fiecare dintre acestea avându-și vocația și lucrarea proprie. În calitate de Cap al Bisericii, Hristos continuă să fie în ea Arhiereul care Se oferă pe Sine jertfă în continuare; Învățătorul care își propagă învățătura despre Sine și despre mântuirea în Sine; și Împăratul, Conducătorul nostru suprem spre mântuire.

Devenim membri ai Bisericii prin harul Sfințelor Taine, îndeosebi prin Sfântul Botez, Taina Mirungerii, Sfânta Spovedanie și Sfânta Împărtășanie. Prin Sfântul Botez devenim fapturi noi în Hristos și membre ale Bisericii, murind și înviind în chip tainic cu El. Prin Taina Mirungerii, nou-botezatul primește mulțime de daruri pentru întărirea și creșterea în viața cea nouă primită la Botez,

Hercinica – Revista Școlii gimnaziale "Gheorghe Banea" Măcin

iar prin Sfânta Împărtășanie se realizează deplina încorporare a omului în Hristos și unirea cu El începută în Taina Botezului și întărită în Taina Mirungerii, prin Spovedanie, omul se descătusea de pacate, iar Euharistia ne uneste în chip real cu Hristos Insusi. Numai prin toate aceste Taine, omul se încorporează deplin în Hristos, devenind mădular al Trupului Său.

Credinciosii care salasluiesc în Sfânta Biserică sunt permanent luminați de focul iubirii lui Hristos pentru oameni, a oamenilor pentru Hristos și iubirea oamenilor unii fata de alții. Articolul al noulea, din Simbolul Credinței, ne marturisește ca Sfânta Biserică este sobornicească și apostolească: *"Într-una sfântă, sobornicească și apostolească Biserică"*.

Biserică „sobornicească” înseamnă întâi o Biserică răspândită în toată lumea, cuprinzând pe credincioșii din toate locurile, din toate timpurile și de la toate popoarele, ca o încununare a poruncii Mântuitorului: „Mergând învățați toate neamurile...”

Biserică „sobornicească” înseamnă și unirea tuturor cu totul. Fiecare membru și toți la un loc stau în unire cu Biserica întreagă și aceasta cu fiecare membru. Mai este sobornicească și pentru că Sinoadele ecumenice sau Soboarele a toată lumea sunt autoritatea cea mai înaltă a obștii creștine, având să se pronunțe fie asupra credinței, fie asupra vieții creștine. Biserica „sobornicească” are, și înțelesul de „ortodoxă”, adică „dreptcredincioasă”, ceea ce înseamnă unitatea în învățătură și conducere, ca legătură ce unește Bisericile din diferitele teritorii.

Biserica se numește „apostolească” pentru că ea a fost întemeiată de Mântuitorul pe temelia Sf. Apostoli, a fost răspândită în lume și organizată de către Sf. Apostoli; pentru că, cu ajutorul Duhului Sfânt care este în ea de la Cincizecime, păstrează neschimbată învățătura dată ei de Iisus Hristos prin Sf. Apostoli; și pentru că păstrează darurile Sfântului Duh de la Sf. Apostoli prin succesiune; adică păstrează legătura harului neîntreruptă de la aceștia până astăzi, succesiune numită apostolică.

Deoarece Biserica este locul unde ne naștem și creștem duhovnicește, având ca hrană harul Sfântului Duh, primit prin Sfintele Taine, se cuvine noua, ca și creștinii, să pastrăm neîntreruptă legătura cu ea.

Jașcu Bianca Maria clasa a VIII-a B

Ce simbolizează oul vopsit

Oul pascal era considerat un simbol al soarelui și al renașterii. El era dat în dar, ca simbol al echilibrului, creației și fecundității. La romani, colorate în roșu, ouăle făceau parte dintre darurile sărbătorii lui Janus și erau folosite la diferite jocuri și ceremonii religioase. Obiceiul colorării ouălor s-a transmis creștinilor și este încă practicat mai ales la popoarele Europei și Asiei. Persanii și egiptenii mâncau ouă colorate primăvara, serbând începutul anului. De Paște, ortodocșii vopsesc ouăle

roșii, pe când catolicii folosesc toate culorile. Ucrainenii, asemeni românilor, încondeiază ouăle, iar austriecii imprimă frunze pe ouăle colorate. Mai există obiceiul vânătorii de ouă de către copii, care le caută prin gospodărie. În multe țări se organizează întreceri pentru a-l desemna pe posesorul celui mai rezistent ou vopsit. Foarte răspândit este obiceiul ciocnirii ouălor, se crede că deținătorul oului câștigător va avea un an rodnic.

Ce simbolizează culorile și desenele de pe ouăle de Paște

Spre deosebire de alte țări ale Europei, unde obiceiul s-a restrâns sau a dispărut, la români a înflorit, atingând culmile artei prin tehnică, materiale, simbolica motivelor și perfecțiunea realizării. Culorile folosite corespund unei anumite simbolistici: Roșu - simbol al sângelui, soarelui, focului, dragostei. Negru - absolutism, statornicie, eternitate. Galben - lumină, tinerețe, ospitalitate. Verde -

reînnoirea naturii, speranță. Albastru - cer, sănătate, vitalitate. Violet - stăpânire de sine, răbdare, încredere în dreptate. Inițial, ouăle erau vopsite în culori vegetale, preparate după rețete transmise din generație în generație.

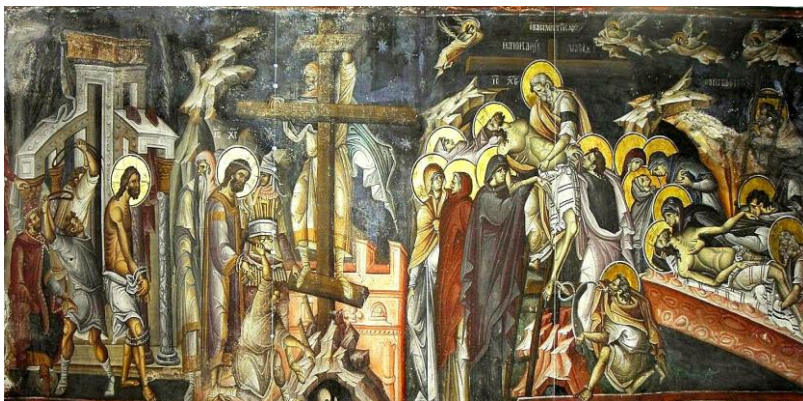
În funcție de regiunile țării, există procedee specifice pentru realizarea oualelor decorative, fie fierte, fie golite de conținut. Ouă decorative se mai fac cu vopselele în relief (Vrancea, Suceava), împodobite cu mărgelile (Bucovina), din lemn (Neamț), sau din lut (Harghita). Ornamentica ouălelor decorative este variată, de la simboluri geometrice, vegetale, animale, antropomorfe, skeomorfe (unelte de muncă) la cele religioase: linia dreaptă verticală – viața; linia dreaptă orizontală - moartea; linia dublă dreaptă - eternitatea; linia cu dreptunghiuri - gândirea și cunoașterea; linia ondulată - apa, purificarea; spirala - timpul, eternitatea; dubla spirală - legătura dintre viață și moarte.

Echipa de redacție

Pătimirea Domnului, izvor de inspirație a martirilor

Sfinții Evangheliști, care au fost slujitori ai Cuvântului, prezintă pătimirile preacurate ale Întâiului-Mucenic Hristos ca lumini de mântuire ale întregii lumi. În paginile inspirate de Dumnezeu ale celor patru Evanghelii a fost întipărită, într-un mod maiestuos și irepetabil, drama divină a Golgotei în toate etapele ei, de la Cina cea de Taină și până în clipa în care Domnul, Mirele Bisericii, plin de sânge și îndurerat pe Cruce, plecându-și capul, Și-a dat duhul.

Câtă evlavie sfântă provoacă vederea Sfintelor Patimi! Citirile evanghelice și imnele pline de durere ale sfintelor slujbe din Săptămâna Mare creează o atmosferă de interiorizare și îi mută pe creștinii credincioși pe scena Ierusalimului, unde îl văd pe învățătorul dumnezeiesc cum spală picioarele ucenicilor Lui și le dă Taina Tainelor, Dumnezeiasca Euharistie. *Grădina Ghetsimani* îl arată pe Domnul îndurerat până la moarte din cauza luptei interioare, rugându-se și fiind plin de sudoare sfântă, care se făcea ca niște picături de sânge ce cădeau pe pământ.

Sărutului rușinos al ucenicului trădător și arestarea lui Iisus în grădina sfintei agonii îi urmează parodia judecății în casa arhiereului Caiafa, tragedia din pretoriul conducătorului roman, trimiterea lui Iisus Hristos la Irod, eliberarea tâlharului Baraba, condamnarea la moarte de către Pilat a Dătătorului vieții, calea însângerată spre Golgota, Martiriul martiriilor, Răstignirea Mântuitorului!

În toate etapele dramei dumnezeiești, credincioșii, profund îndurerați, văd pălmuirea lui Hristos de către sluga arhiereului, văd mantia roșie, trestia, biciuirea, batjocorirea Lui de către iudei și romani, purtarea Crucii, fierea și oțetul, punerea lui Iisus alături de tâlharii fărădelege, auzirea de către El a blasfemiilor, a injuriilor și a anatamelor, tânguirea și plânsetul femeilor; credincioșii văd părăsirea lui Iisus de către ucenicii Lui, lepădarea de trei ori a lui Petru, împungerea cu sulița a coastei Domnului, luarea jos de pe cruce, o văd pe Maica Domnului plângând Pătimirile preadulcei Primăveri care este Iisus Hristos, moartea pe cruce, cutremurul, întunericul care a cuprins mulțimile care veniseră la această privedeală, care văzând cele întâmplate, se întorceau bătându-și pieptul

Hercinica – Revista Școlii gimnaziale "Gheorghe Banea" Măcin

Orice încercare de zădărniciere a jertfei mântuitoare a Crucii este o acțiune demonică. Petru, ucenicul cel mai în vârstă, vrând să evite ca Domnul Hristos să bea paharul Crucii, aude înfricoșătorul cuvânt dumnezeiesc: Mergi înapoia Mea, satano! Piatră de poticnire îmi ești, că nu le cugești pe cele ale lui Dumnezeu, ci pe cele ale oamenilor!

Nici o putere din lume și nici o acțiune a vrăjmașului nu este capabilă să întrerupă calea cea însângărată a Domnului spre Golgota. Ultimul drum al învățătorului dumnezeiesc la Ierusalim, drum hotărât și fără ezitări, se încheie în taina Crucii: El Și-a întărit gândul de a merge la Ierusalim.

Elementul dumnezeiesc și cel dramatic sunt strâns unite, în mod inseparabil în Sfintele Evanghelii, care istorisesc Jertfa Mântuitorului Hristos.

Minunea cea veșnică a eroismului Măririlor Bisericii apare ca rod al minunii coastei celei împunse a Domnului Hristos.

Hristos, ca Întâi-Mucenic, a cinstit martiriul: De aceea martiriul este minunat și mult dorit, căci Domnul Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, l-a cinstit pe acesta, a murit mucenicește, nu a socotit că este răpire să fie ca și Dumnezeu, pentru ca pe omul la care a coborât să-l încununeze cu acest dar. Martiriul, cinstit de Domnul Hristos care a murit mucenicește, este o harismă și o coroană dumnezeiască dăruită mărturisitorului credinței, care se face părtaș pătimirii Domnului. Hristos este Primul Mucenic, înălțat pe Cruce, pentru a pironi pe ea păcatul meu și a-l învinge pe șarpe și a sfinți lemnul și a birui plăcerea și a-l învia pe Adam și a restaura chipul cel căzut.

Și imnograful Bisericii îl laudă ca Întâi-Mucenic pe Domnul cel răstignit: Cel ce ești luminat de haina preoției și a muceniei, cu cununa fiind împodobit, ai îndrăzneală înaintea lui Hristos, Arhiereului tuturor și Dumnezeu și Cel ce S-a arătat Întâi-Mucenic.

Iisus, care s-a arătat prin pătimirea pe cruce conducător al mucenicilor credinței, este laudat ca începător al Mucenicilor și Întâi-Mucenic. Sfântul Arhidiacon Ștefan este numit protomartirul ca cel care a murit mucenicește, din punct de vedere cronologic, primul dintre toți mucenicii Noului Testament.

Martiriul este o cântare nouă adresată acestei taine mântuitoare, care este Patima lui Hristos. Patima lui Hristos este potir, este botez pe care îl imită ucenicii Lui, mergând pe calea strâmtă a muceniei. Domnul îi trimite la potirul și la botezul Sfintei Sale Patimi pe cei doi corifei Apostoli, care căutau înfișetatea: Paharul pe care Eu îl beau îl veți bea și botezul cu care Eu Mă botez, vă veți boteza, dar a ședea de-a dreapta Mea sau de-a stânga Mea nu este al Meu, ci celor pentru care s-a pregătit.

Toată filosofia martiriului se concentrează în cuvântul Domnului: Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-mi urmeze Mie. Deci ni se cere lepădarea de sine, luarea crucii și urmarea, până la moarte, a Întâiului-Mucenic Hristos!

Teologia evanghelică a martiriului și Preacinstitele Patimi ale Mântuitorului Hristos rămân izvor veșnic de inspirație și de ridicare al tuturor bunilor biruitori mucenici. Primul a luat crucea și a pășit pe calea cea însângărată a muceniei a fost Hristos, Întâiul-Mucenic.

Patima Stăpânului este izvor veșnic de inspirație al mucenicilor! Cel ce îmbracă cerul cu nori este îmbrăcat cu porfiră mincinoasă și Biserica se împodobește, ca în porfiră și în vison, cu sângele iubit al mucenicilor ei! Întâiul-Mucenic își ia crucea Sa și lumea se umple cu totul de mucenicii cei de cruce purtători! Preasfânta Cruce a Domnului, rodul cel făcător de viață, este înălțată pe Golgota și rodește până la marginile lumii florile cele frumos mirositoare ale Paradisului, pe Mucenicii cei purtători de Dumnezeu, roadele cele pline de har ale Duhului Sfânt!

Cinstita Cruce, de trei ori fericitul lemn, este înălțată pe Locul Căpățânii și milioane de mărturisitori ai credinței intră, săltând de bucurie, în arena cea mucenicească! Este înălțată Crucea cea din trei părți alcătuită a lui Hristos și se înalță la cer norii cei prealuminoși ai martirilor! Crucea cea preacinstită, nebiruita biruință a credinței, este înălțată și Biserica cântă tropare slăvite mucenicilor celor purtători de lupte ai credinței!

Material realizat de Preot Paroh Florin Dumitrel Lungu

ERASMUS+ – an interesting cultural exchange project

ERASMUS – PROIECTUL LA CARE AM VISAT SA IAU PARTE INCA DE CAND MA AFLAM IN CLASELE MICI.

A patra Reuniune de lucru (LTTA) a proiectului Erasmus+ - "Break barriers – No prejudices" a avut loc, tot in Ortona. Un gol mi-a umplut sufletul. Îmi doream să re trăiesc acele momente. Au trecut șase luni de cand s-a petrecut totul, și privesc, și acum, cu lacrimi în ochi spre acele amintiri.

Daca vi se pare că am început cu sfârșitul, dați-mi voie să elucidez misterul.

Mi-aduc aminte, de parcă ar fi fost ieri, cât de tristă am plecat din Italia și, mai ales ce am simșit atunci când avionul s-a ridicat deasupra Romei.

Primul meu proiect international s-a dovedit a fi cea mai frumoasă experiență școlară.

Auzind poveștile celor mai mari, îmi dorisem de mică să trăiesc și eu o asemenea experiență.

Ni se comunicase de echipa de proiect din școală si dna profesor Gheorghe Liliana (coordonatorul proiectului) că în acest proiect, nu vor intra decât aceia care vor trece două teste, unul psihologic și de cultură generală și altul în limba engleză.

Partenerii urmau să fie copii si profesori din Slovenia, Italia si Turcia.

După multe săptămâni de neliniște, în care avusesem inima cât un purice, am aflat că fusesem admisă în echipa de implementare a proiectului și că cel mai probabil pentru plecarea în Italia. Fericirea mă copleșise.

Prima

Reuniune de lucru a avut loc în Slovenia. Am auzit atât de multe lucruri frumoase despre aceasta țară. Cei ce au fost acolo ne-au povestit că zona muntoasă în care se desfășurase proiectul avea un lac imens cu o priveliște superbă.

Venise rândul Romaniei să-și ia atribuțiile, în calitate

de gazdă. A fost pentru prima dată când mi-am exersat atât de bine, cunoștințele de limbă engleză.

Fata care urma să stea la mine se numea Gizem și era turcoaică, la fel ca și o parte din mine. Am aflat mult mai mult decât știam despre cultura și tradițiile lor, și m-am simșit mai aproape de ei.

În prima zi, copiii din fiecare țară au prezentat un dans și un cântec specific.

În ce-a de-a doua și a patra zi le-am prezentat *Muzeul de Etnografie și Artă Populară, Centrul Muzeal Eco-Turistic Delta Dunării*, aflate la Tulcea si *Castelul Peleş* din Sinaia. Cu totii au ramas complet surprinși.

În a treia zi, am degustat produsele tradiționale, aparținând țărilor partenere.

Ultima zi a fost cea mai grea din punct de vedere emoțional. Abia atunci ne-am dat seama că doar printr-o foarte mare coincidență ne vom mai întâlni. Am început să plângem, baieti, fete, toți la un loc. Oricine ne-ar fi privit din exterior nu și-ar fi dat seama că eram copii din patru țări diferite și care, în urma cu cinci zile nu aveau habar unii de existența celorlalți.

Când m-am întors acasă am simșit un gol în inimă, știind că Gizem, cea cu care mă cunoșteam de atât de puțin timp și de care mă atașasem atât de mult, plecase.

Ne venise, în sfârșit, rândul să mergem, eu împreună cu alti patru colegi, într-o Reuniune de lucru, în Italia.

Am plecat sâmbătă seara spre aeroportul din București. Avionul nostru pleca la ora șase, așa că am avut timp destul să discutăm. Timpul s-a scurs repede și frumos pentru că domnul director si

Hercinica – Revista Școlii gimnaziale "Gheorghe Banea" Măcin

doamna profesoară care ne-au însoțit, ne-au povestit despre fostele proiecte ale școlii, acesta nefiind primul.

Când ne-am îmbarcat, eram atât de nerăbdătoare să zbor din nou cu avionul.

Am ajuns în Ortona, o stațiune litorală cu ieșire la Marea Adriatică. Fetele care fuseseră în România și care urmau să ne găzduiască, ne așteptau. Când am coborât din autobuz, ne-au sărit de gât. Revederea cu ele fusese doar începutul. Tatăl Djamilei, căci așa o chema pe fata la care urma să stau, ne-a luat pe mine, pe colega mea, Luana, și pe gazda ei, Giulia, și ne-a plimbat puțin prin Ortona, apoi ne-am îndreptat spre Tollo, comuna în care locuia Djamila.

Am fost extrem de bine primită de toată familia ei. După ce mi-au arătat camera, am servit prânzul, un adevărat deliciu italian, apoi am ieșit afară cu prietenele Djamilei. Am fost foarte încântată pentru că am cunoscut și alți copii.

În prima zi, fiecare țară a prezentat un filmuleț despre cultură și tradiții. Ne-am grupat și am creat postere, apoi am discutat pe marginea lor despre toleranță. Am mers pe un bulevard, asemănător cu Centrul Vechi al Bucureștiului, spre o biserică catolică. Pe faleza Ortonei, am vizitat Castello Aragonese. Priveliștea din cel mai înalt punct a fost uimitoare.

În cea de-a doua zi, am mers la Chieti, un oraș superb care m-a fascinat total, din toate punctele de vedere.

Miercuri, era prevăzut să mergem la Lanciano. Am vizitat un muzeu bazat pe artă, istorie și religie.

Pe tot parcursul proiectului, am mers la trei licee căci toate erau implicate: unul economic, altul de design și ultimul era naval.

Joi, ne-am îndreptat spre Pescara. Am rămas impresionată atunci când ni s-au prezentat exponatele cuprinse într-un vast muzeu de biologie și istorie. La prânz, am servit pizza specifică acestei zone. Seara, s-a organizat o cină unde ne-am strâns cu toții. Aici, a avut loc și oferirea certificatelor de participare.

În ultima zi, am creat alte postere și materiale media care cuprindeau curiozități despre fiecare țară în care am privit stereotipurile. Atunci când doamna profesor coordonator a anunțat că Reuniunea de proiect s-a terminat, mi s-au umplut ochii de lacrimi. De acum, chiar nu aveam cum să ne mai întâlnim. Aș putea sintetiza-o ca o zi cu un impact emoțional mai puternic decât cel din România. Primii au plecat cei din Turcia, apoi cei din Slovenia. Seara ne-am adunat într-un parc din Ortona toți cei care mai rămăsesem, adică românii și italienii. Am discutat despre ce impresie ne-a lăsat proiectul și cum ni s-a părut experiența din Italia.

Familiei care m-a găzduit, nu-i pot aduce decât cuvinte de laudă și de mulțumire pentru felul în care m-au tratat, pentru faptul că am putut gusta din multe preparate, aparținând bucătăriei italiene. Le sunt profund recunoscătoare pentru tot ce au făcut pentru mine.

Și eu, și colegii cu care am fost acolo privim cu multă nostalgie această experiență. Fiecare Reuniune de lucru la care am participat a însemnat foarte mult pentru noi. Am descoperit împreună lucruri minunate despre cultura și tradițiile fiecărei țări, am schimbat idei și opinii despre ce

înseamnă stereotipuri și prejudecăți, am dezbătut probleme sociale prezente în societatea noastră și am căutat soluții pentru a rupe barierele de orice fel. Și ne gândim acum la final de proiect că am reușit lucruri minunate și că putem face lumea un loc mai bun pentru fiecare dintre noi. Aș da orice să întorc timpul înapoi și să-mi petrec timpul cu acei copii cu care am legat strânse prietenii.

Chemaloglu Sabina-Semra, clasa a VIII-a B

Respect, I give it to you and you give it me

Erasmus thoughts and impressions

For me, this experience was great. I had the opportunity to meet pupils from foreign countries and socialize with them. We shared a bunch of common interests and enjoyed the time we spent together.

In Slovenia, we met Alen. He's shown us the places around his place and was our guide while we were visiting amazing places like the Postojna Jama cave and the capital, Ljubljana. We participated at some activities alongside other pupils from Turkey and Italy and had a great time.

In Romania, things were more exhausting for us because we wanted everything to be perfect, but we still managed to enjoy our time, to take selfies and to laugh because this is what it's all about. Time went by and we had to say goodbye. The farewell was emotional because we've just started to know each other and it was really hard to say goodbye in these circumstances. It's been a while since we've seen each other ever since but I'm looking forward to visiting them again in the future.

Geru Stefan

© experiență de neuitat

Participarea în proiectele internaționale Comenius și Erasmus a reprezentat o experiență unică, care va ocupa mereu un loc special în amintirile mele. A fost o ocazie plăcută de a lăsa diferențele dintre noi să ne apropie și să ne unească în loc să ne îndepărteze. Am legat multe prietenii și am realizat importanța diversității dintre noi, care ne scoate din monotonie și ne conturează zâmbete pe chipuri.

În cadrul primei mele participări mi-a fost greu să scap de timiditate, dar odată ce am făcut-o am conștientizat că niște prieteni cu suflete atât de frumoase se aflau exact lângă mine.

Am discutat și am dezbătut tema încălzirii globale și ne-am dat seama cu toții de importanța implicării noastre în rezolvarea acestei probleme care va avea un impact semnificativ asupra viitorului nostru. Am văzut atâtea locuri frumoase, pe care deși poate le voi mai vedea în viitor, nu vor mai fi văzute cu aceeași ochi fericiți de lipsa obligațiilor adevărate și insetați să descopere. La început, bineînțeles că au existat rețineri în comunicarea cu elevii din străinătate. Eram încă la început, dar totuși, fiind acasă, mă simțeam în largul meu și, fapt ce mă surprinde analizându-l în momentul de față, nu le puteam înțelege reținerile de a petrece timp cu noi, în cadrul familiei sau de a se îndepărta de prietenii lor, odată puși în situația în care locuiau în locuri diferite.

Hercinica – Revista Școlii gimnaziale "Gheorghe Banea" Măcin

Toate aceste lucruri le-am înțeles când m-am aflat pentru prima oară în situația lor. Îndepărtarea de casă mă apăsa, nevoia de integrare într-un mediu și un colectiv nou mă speria și eram măcinată de atâtea sentimente, de atâtea gânduri. În schimb, am reușit să realizez unicitatea ocaziei care mi se oferise și că abordând o atitudine introvertită nu voi face decât să o ratez. Așa că am început să privesc lucrurile dintr-o altă perspectivă și să mă bucur de fiecare conversație pe care o purtam cu familia care ma găzduia și cu elevii de acolo, să analizez fiecare detaliu al peisajelor pe care le vedeam și să le port cu mine până în ziua de astăzi.

A fost o experiență minunată, de care am încercat să profit din plin și a cărei amintire îmi va aduce mereu bucurie și mulțumire sufletească.

Lombardi Xenia

A great experience

Proiectul Erasmus+ a fost o ocazie pentru mine să întâlnesc copii din mai multe țări europene, cu care am legat prietenii și alături de care am desfășurat activități interesante. Am avut ocazia să descopăr și să cunosc alte culturi, unele foarte deosebite de ale noastre, să exerseze limba engleză în contexte reale și să realizeze lucruri interesante. În cadrul Reuniunii din România, am dezbătut probleme legate de drepturile civile și diversitatea socială. Am căutat împreună soluții

pentru ruperea barierelor de orice fel. Schimbul cultural a avut un efect benefic pentru că am înțeles mai bine că atunci când ne cunoaștem mai bine, putem să tratăm oamenii cu respectul cuvenit și astfel putem împiedica apariția unor situații neplăcute bazate pe prejudecăți.

Lombardi Romeo

Viitorul mai aproape de noi

Lumea de mâine ~ anul 2500

2017... telefoane mobile cu foarte multe funcții, mașinile trec pe energie mai nepoluantă, blocurile au mai mult de 100 de etaje, cu ajutorul sateliților monitorizăm tot ceea ce se întâmplă pe Pământ și în Cosmos

2500... 483 de ani mai târziu...

Era digitală și-a pus amprenta în toate domeniile, deci și în învățământ.

Copii anului 2500 au lăsat în urmă manualele și caietele, testele scrise și temele pentru acasă. Fiecare dintre ei are dreptul să își aleagă orele de curs în funcție de aptitudini, talent și ceea ce îi place să facă, obligatoriu fiind doar numărul acestora.

Profesorii își desfășoară orele ducând elevii în „medii”, vechile laboratoare, în care aceștia au posibilitatea să capete informații și cunoștințe noi într-un mod inedit.

Pentru cursurile de istorie, copiii fac călătorii în timp și ajung de fiecare dată exact înainte de începerea unui eveniment, ca și cum ar participa la desfășurarea lui. Este interesant

sa fii pe rand, Decebal, Traian, Stefan cel Mare, Suleyman Magnificul, Mihai Viteazul, regina Elisabeta I, Napoleon Bonaparte, regina Maria a Romaniei sau Ecaterina Teodoroiu.

Fizica se studiaza intr-un mediu in care profesorul faciliteaza intalnirea cu marii fizicieni ai lumii. Nu e chiar simplu sa fii coleg de echipa cu Albert Einstein in timp ce acesta iti explica cum a descoperit „Teoria relativitatii,, sau cu Marie si Pierre Curie care iti povestesc despre radioactivitate, ca sa nu mai vorbim despre Isaac Newton si a lui „Lege a atractiei universale,,.

La fel se intampla si la „Chimie,, este foarte placut sa descoperi Radiul impreuna cu Marie Curie, ca apoi sa il introduci in „Tabelul periodic al elementelor,, impreuna cu Dmitri Mendeleev.

„Astronomia,, a devenit „Stiinta vietii,,. Calatorind cu navele spatiale, copiii afla tainele Universului insotiti de Nicolaus Copernic, Johannes Kepler sau Galileo Galilei.

Cel mai important lucru descoperit de om dupa anul 2000 a fost transformarea gaurilor negre in surse de energie alternativa. In plus, o parte din punctele de recreere ale vacantei- fostele tabere

scolare- isi au locatia pe diverse stele, cele mai renumite fiind pe „Canis Majoris,, si „Antares,,.

Orele de literatura sunt interactive, la ele participand si marii scriitori ai lumii. Este emotionant sa traiesti viata lui Remi din „Singur pe lume,, al lui Hector Malot, sa faci traza odata cu Pinocchio sau sa furi cirese cu Nica si apoi sa iti impartasesti parerile celor care i-au creat, Carlo Collodi si Ion Creanga, sa asculți parerile politice ale lui Ilie Moromete carora le-a dat glas Marin Preda.

Geografia se invata in „geo-medii,, , strabatand lumea in lung si-n lat cu ajutorul unor casti cu senzori speciali. Despre plante si animale se invata in „bio-medii,, si „zoo-medii,,. Din pacate, epoca moderna a distrus multe specii, asa ca s-au construit habitate speciale in care celor ramase li s-au creat conditii ca ele sa traiasca asa cum au nevoie.

A face arta inseamna ca fiecare copil isi manifesta talentul alaturi de idolul sau.

Transporturile terestre exista numai pentru persoanele cu probleme de sanatate. In rest, spatio-navetele nu lipsesc din nici-o familie, permisul pentru conducerea lor putand fi obtinut incepand de la varsta de 14 ani. Rutele aeriene sunt concepute in asa fel incat accidentele nu mai exista de mult timp.

Un loc important in viata anului 2500 il ocupa spatiile verzi. Oamenii au ajuns la un asemenea nivel de educatie incat le protejeaza pentru ca fiecare sa aiba acolo o oaza de liniste si de aer proaspat.

Jocurile sportive prilejuiesc socializarea si, totodata, intalnirea cu „greii,, sportului international. Cei mai dragi le sunt Nadia Comaneci si Gica Hagi.

Prodramul in scoli si la locurile de munca este facut in asa fel incat membrii unei familii sa petreaca mai mult timp impreuna.

Relatiile interumane sunt mai presus decat orice altceva, respectul si intelegerea stand la baza acestora!

Chemaloglu Sabina clasa a VIII-a B

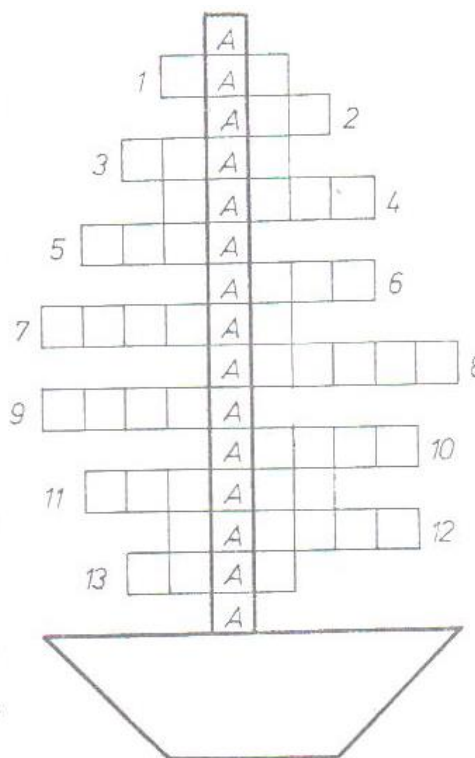
Clubul istetilor

Bărcuța substantivelor

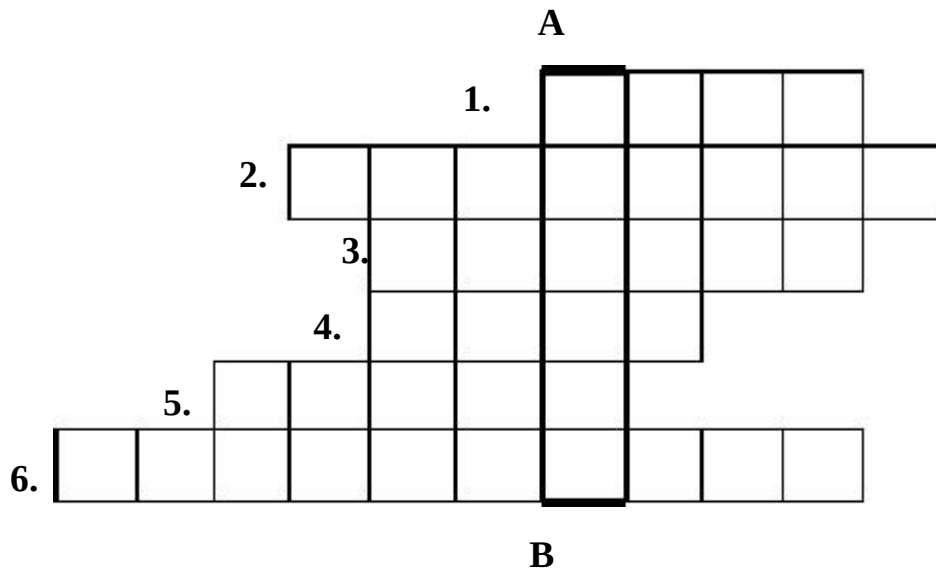
Găsiți substantivele ce denumesc obiecte ale căror însușiri sunt exprimate prin adjective propuse mai jos. Scrieți cuvintele găsite, în linie orizontală, de la 1 la 13. Litera A din fiecare substantive formează, pe verticală, catargul bărcuței.

1. Auriu, păios, unduitor
(în lectura „Prima lecție” M. Preda)
2. Prețios, scump, strălucitor
(în expresia puzderie dedin lectura „Ciocârlia” de M. Sadoveanu)
3. Dulce, armonios, melodios, tainic
(în lectura „Un nume cu care ne mândrim”- George Enescu)
4. Alba, fantastică , griguroasă, geroasă
(în poezia „Țara” de N. Labiș)
5. Străbună, frumoasă, pitorească, liberă
(titlul poeziei lui N. Labiș)
6. Mândru, pripit, furios, supărăcios, fricos
(personaj din lectura „Lașul”de Asztalos Istvan)
7. Mica, timidă, fricoasă, cuminte, sensibilă
(eroina Otiliei Cazimir, școlăriță în clasa I)
8. Încordate, puternice, elastic, vechi (ca arme)
(mâniat cu dibăcie de Mândricel)
9. Mică, isteată , curajoasă, dvotată, nemuritoare
(...Zaharia, eroina lui Călin Gruia)
10. Greu, înaripat, zburător, uimitor, rapid
(„automobil zburător” creat de Train Vuia)
11. Năvălitori, cruzi, războinici, migratori
(în lectura „Stejarul din Borzești”)
12. Isteț , priceput, harnic
(personaj din „Prima lecție”)
13. Românesc, verde, roditor, pitoresc
(sustantiv din primul vers al poeziei „Cantec “ de G. Coșbuc)

Zlate Răvan
Clasa a VI-a B

Rebus matematic

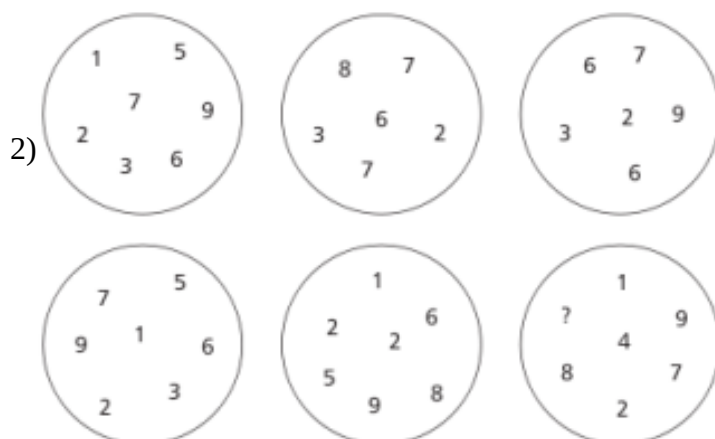
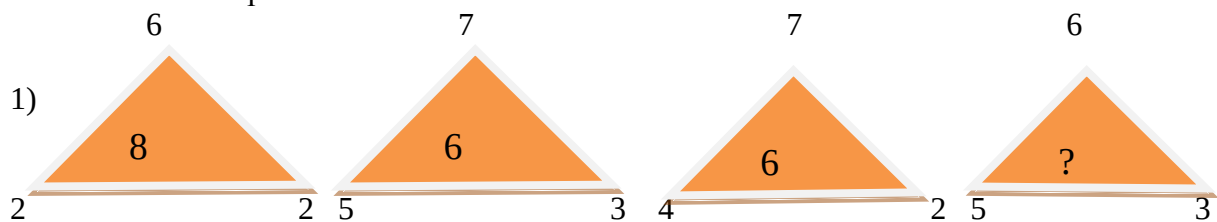

1. Numere cu soț;
- 2....din 4 este 2;
- 3.Unitatea de măsură pentru capacitatea vaselor ;
- 4.Figură geometrică rotunda;
- 5.Verificarea rezultatului unei operații matematice;
- 6.Este de 10 ori mai mare decât metru.

Cazacu Teodora Georgiana cls a V a A

Probleme de logică

Ce număr trebuie pus în locul semnului de întrebare?

Răspunsuri: 1) = 3

2) = 2

Interviu cu un profesor

L-am rugat pe domnul director al Școlii Gimnaziale ”Gheorghe Banea” Măcin să ne acorde câteva minute pentru a realiza un interviu. A fost de acord și ne-a împărtășit câteva din experiența sa.

Reporter: De ce ați ales meseria de profesor?

Dl. director: Dintr-o întâmplare. Am dat la Facultatea de Medicină și fiindcă nu am fost foarte pregătit pentru această facultate am ales o meserie asemănătoare, adică lucrul cu omul.

Reporter: De ce ați ales să predați fizica

Dl. director: Eu am plecat la facultate pentru a învăța chimie, nu fizică. Aceasta am descoperit-o în facultate unde am avut un profesor extraordinar de fizică. De asemenea am participat la toate concursurile studențești de fizică.

Reporter: Cum ați ajuns profesor la Măcin deși dumneavoastră sunteți din Mizil?

Dl. director: Am terminat facultatea al 8-lea din grupa mea de 50 de persoane și am ales un oraș asemănător Mizil. Măcin, Mizil ambele cu „M”, aproape același număr de locuitori. Am ales un oraș cu condiția să fie o școală mare și într-adevăr chiar așa a fost.

Reporter: Cum vi se pare meseria de director?

Dl. director: S-au schimbat foarte multe. Începutul meu ca director datează de la vârsta de 35 de ani. În 1997 am dat un concurs și am devenit director al școlii. Lucrurile s-au schimbat uneori în bine, uneori în rău. Nu prea sunt încântat de meseria de director. Ar fi trebuit să fiu manager. În lumea civilizată și în Uniunea Europeană suntem singurii care mai avem acest concept de a fi director și nu manager. Managerul este persoana care se ocupă de problemele de management.

Reporter: Ce realizări ați avut ca director?

Dl. director: Ca director... foarte multe... și ca profesor dar și ca director... În primul rând am reușit să transform școala și anexele sale, într-o școală modernă. Țin să precizez că în 1997 toaletele erau în curte. Primul lucru pe care l-am făcut a fost să aduc toaletele în școală, „am organizat” o toaletă la parter. Am amenajat parcul, am trasat aleile care sunt și acum, am făcut scena, am pavat curtea și cea mai mare realizare de când sunt director a fost crearea unei capele ortodoxe pe o dărăpănătură de atelier care mai târziu a devenit un depozit. Această schimbare a fost făcută alături de preotul Lungu Florin și împreună cu personalul muncitor. Sunt mai multe realizări și acestea sunt puține dintre ele.

Reporter: Cum era școala pe vremea dumneavoastră comparativ cu cea actuală?

Dl. director: În primul rând era foarte multă ordine. În al doilea rând era dorința elevilor de a studia foarte mult. Îmi aduc aminte că în primii mei ani am avut mari succese. Am mers la olimpiada națională de fizică, copiii lucrau foarte mult, erau încântați, cu atât mai mult cu cât se învăța și sâmbăta. Veneam duminică dimineata la pregătire și stăteam 3-4 ore, nu era atât de cald ca acum, nu aveam probleme cu energia termică sau electrică, dar copiii învățau și doreau rezultate foarte bune pentru ei și erau la înălțime față de cei din orașele mari. Nu am participat doar la olimpiade ci și la sesiuni de referate și comunicări. Țin minte că în 1987 am mers până la națională cu o machetă a unei centrale eoliene. Pe vremea aceea se mergea foarte mult pe recuperare, pe energia alternativă și noi am făcut o machetă foarte frumoasă și

a fost apreciată de toată lumea. Încă mai am diploma de la acea sesiune de referate și comunicări.

Reporter: Ați îndruma vreun elev spre cariera de profesor?

Dl. director: În ziua de astăzi?

Reporter: Da.

Dl. director: Nu... cred... Aș minți dacă aș spune da și eu nu mint. Nu am îndrumat și nu îndrum niciun elev spre cariera de profesor și o cauză ar fi că sistemului de învățământ nu i se acordă o atenție deosebită și se pare că nici în viitor și se pare că viitorul lor este un pic sumbru.

Reporter: Vă mulțumesc pentru timpul acordat și mă bucur că ați acceptat să facem acest interviu

Reporter: Zamfir Rareș Anton clasa a VIII-a A.

Din experiențele noastre

Înțelegeți sentimentele copiilor și ajutați-i

să-și canalizeze propriile emoții!

Când se naște un copil știm foarte puține despre el. În decursul a câteva luni, un an, începe să se dezvolte caracterul său, dar asta nu înseamnă că este rezultatul geneticii sau răspunsul exact al educației părinților. Orice copil își dezvoltă identitatea proprie, născută din dorințe personale, pasiuni, temeri. Copiii nu sunt copii fidele ale părinților și nu avem dreptul de a decide cum trebuie să gândească sau să simtă. Datoria părinților este să-i însoțească pe parcursul creșterii cu dragoste și respect. Aspectul care nu trebuie să treacă niciodată pe planul secund este fericirea copilului. Ne place să credem că el va deveni un adult capabil să construiască o lume mai bună, mai integră, mai nobilă. A educa este un act de responsabilitate, este unul dintre cele mai importante proiecte care trebuie dus la bun sfârșit.

Copiii urmează întotdeauna exemplul adulților, deci, dacă vrem copii respectuoși, trebuie să ne amintim să menținem un comportament coerent și să apreciem valoarea respectului. Ei învață mult mai mult din exemplul părinților decât dintr-o mie de cuvinte. Pentru a deveni persoane respectuoase, este indispensabil să fie tratați cu respect pe durata copilăriei, perioadă ce marchează profund viața unei ființe umane.

Cine-și va apostrofa copilul spunând: ”*termină cu plânsul că ești mare*”, sau ”*nu mai spune tâmpenii, nu am timp, sunt obosit*” va marca pentru totdeauna sfera sa emoțională. O educație respectuoasă înseamnă o atitudine corespunzătoare față de copil, care consimte acestuia să-și canalizeze emoțiile, iar adultului să înțeleagă furia sa, temerile și anxietățile; respectarea emoțiilor e un exercițiu care ajută creșterii și căreia copiii noștri vor fi mereu recunoscători. Dacă un copil se simte ascultat, dacă realizează că orice cuvânt spus de el este ascultat, va crește simțindu-se mai sigur pe el și mai matur.

Să-l educi cu respect nu înseamnă însă că nu vei impune copilului limite; așa cum societatea ne impune limitele sale, și cei mici trebuie să fie capabili să accepte și să interiorizeze unele reguli. Să-l educi în spiritul drepturilor și îndatoririlor este o formă de respect. Copilul care nu cunoaște limitele, le va încălca cu prima ocazie și, văzând că comportamentul său duce la un rezultat negativ, se va simți frustrat și dezorientat. Nu poate deveni, în consecință, un copil respectuos pentru că nu a fost învățat să construiască valoarea respectului. Copiii au nevoie să se miște în siguranță, în propriul ritm, știind până unde se pot ”întinde”.

Copilăria este acea perioadă a vieții în care se verifică un paradox: suntem capabili să punem o bază solidă în scurt timp, chiar fără să ne dăm seama, dar în același timp să rămânem cu cicatrici profunde pentru totdeauna. Sunt semne insesizabile, care se reflectă în special asupra atitudinii față de

noi înșine și față de ceilalți. La patru ani începe deja să se definească modul nostru de a fi. Din acel moment, ceea ce rămâne este să dezvoltăm sau să frânăm inerția pe care am obținut-o în primii ani de viață.

Trei cicatrici care se deschid în timpul copilăriei

1. Imposibilitatea de a avea încredere

Când un copil este manipulat și trădat în mod repetat de către părinții sau tutorii săi, îi va fi foarte greu să mai aibe încredere în cineva, nici chiar în el însuși. Va trebui să se lupte cu toate forțele sale împotriva acelei tendințe de a nu avea încrederea necesară stabilirii unor relații mai apropiate cu ceilalți. Se păcălește un copil când i se promit lucruri pe care nu le poate avea sau părintele nu se implică în îndeplinirea promisiunilor. Din acest motiv, este important să i se dăruiască jucăria promisă, să fie dus să se joace în parc în ziua stabilită împreună și să i se dedice timpul promis că i se va dedica. Aceste acțiuni

pot să treacă neobservate în ochii adulților sau lipsite de importanță. Pentru copii însă, reprezintă o învățătură referitoare la ceea ce trebuie să se aștepte, în general, de la persoanele dragi. Dacă un copil observă că părintele său minte, va învăța că cuvintele au puțină valoare; va avea, deci, dificultate să creadă în ceea ce spun ceilalți și să respecte cuvântul său și, implicit, să lege o relație cu cineva, să construiască o intimitate adevărată, un refugiu în care să se simtă în siguranță cu cineva.

2. Teama abandonului

Un copil care s-a simțit singur, ignorat, abandonat, va opta pentru una dintre variantele:

a) Va deveni excesiv de dependent de ceilalți, căutând încontinuu pe cineva care să-l protejeze și să-l însoțească. Cei ce urmează această cale, vor fi în stare să tolereze orice tip de relație, doar ca să nu se simtă singuri. Cred că sunt total incapabili să înfrunte singurătatea și, de aceea, sunt dispuși să plătească orice preț pentru a avea o companie.

b) Va renunța la compania celorlalți ca măsură de protecție în vederea unui eventual abandon; va fi incapabil să se bucure de afecțiunea sinceră a unei persoane dragi. Pentru cei ce aleg să scape de teama abandonului pe calea independenței totale, dragostea e sinonimă cu frica. Anxietatea și dorința de a scăpa crește proporțional cu afecțiunea ce o pot proba pentru o altă persoană.

3. Teama refuzului

Un copil care a fost criticat și refuzat continuu de părinții săi, va deveni inamicul său propriu. Va dezvolta un dialog interior în care, în mod constant, se va învinovăți și se va autoincrimina. Ca adult probabil nu se va simți niciodată în acord cu ceea ce face sau gândește: va găsi mereu un mod de sabotare a planurilor sale și-i va fi greu să înțeleagă că are și calități și că poate avea succes; va simți că nu merită nici afecțiunea, nici înțelegerea cuiva; se va izola și va avea teamă de contacte sociale. Cu toate acestea, va fi dependent de părerea celorlalți. În fața oricărei critici, se va subaprecia de tot și nu va putea să deosebească o observație obiectivă de un atac personal.

Dacă în afara faptului că a fost refuzat, copilul a mai fost și umilit, consecințele vor fi și mai grave. Umilirea lasă sentimente de furie nerezolvate, care se transformă într-o senzație permanentă de neputință. Această condiție, de cele mai multe ori, îl fac tiranic și insensibil, umilind și el, la rândul lui pe alții.

Cicatricile lăsate de aceste experiențe sunt foarte greu de vindecat, dar nu imposibil. Trebuie recunoscute și conștientizate pentru a putea fi tratate, astfel încât să nu afecteze întreaga viață.

Ideal ar fi ca părinții să fie conștienți de gravitatea consecințelor unui comportament incorect față de copiii lor pentru a le evita.

p.i.p. Petroiaș Niculina

Individualizarea - formă a tratării diferențiate a elevilor

„Nu putem forma copiii după voința noastră. Trebuie să-i avem și să-i iubim așa cum ni-i dă Dumnezeu...să-i educăm cât mai bine și să-i îngăduim fiecăruia firea sa, fiindcă unul are unele înclinații, altul altele...”

Fiecare are nevoie de ele, și fiecare este bun și fericit numai în felul său.”

Gotho - *Herman și Dorothea*

Individualizarea corelează stadiul de dezvoltare, capacitățile și necesitățile fiecărui copil cu obiectivele principale ale echipei de educatori.

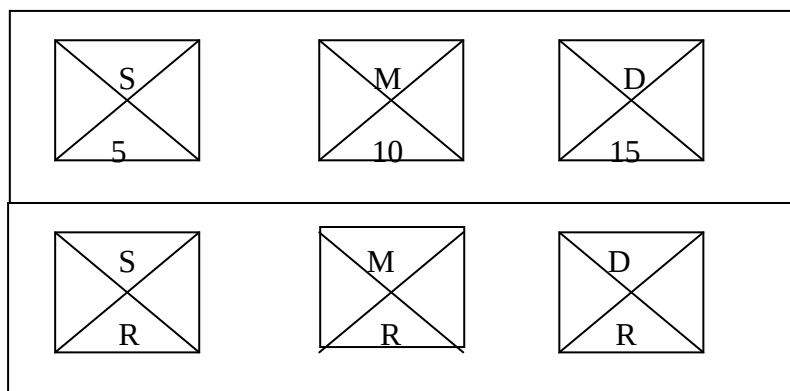
Când ea reușește, copiii au o părere mai bună despre ei înșiși și devin mai performanți. Această perspectivă asupra învățării, îi ajută pe copii să abordeze experiențe noi cu mai mult curaj.

Programul de individualizare facilitează construirea la copil a unei imagini pozitive despre sine și realizarea aspectului de sine. Acest lucru este posibil prin valorizarea școlarului, prin acordarea atenției de către învățătoare și prin atitudinea pozitivă a acesteia față de realizările copilului. În general, dovada de încredere și valorizare chiar și atunci când copilul greșește, îl va face pe acesta să reușească mai ușor a doua oară.

Unul dintre **jocurile didactice matematice** ce implică individualizarea învățării și pe care îl folosim frecvent la clasă, în special în lecțiile de sistematizare și consolidare, dar și în cele de recapitulare, este **“Alege și rezolvă!”** sau **“Plicurile cu surprize”**. Scopul acestui joc este consolidarea deprinderilor de a efectua operații matematice. Sarcina didactică vizează verificarea cunoștințelor asimilate de elevi prin rezolvarea unor exerciții și probleme cu diferite grade de dificultate (simplu, mediu, dificil). Ca material didactic (vezi fig. 1) se folosește un panou cu 6 plicuri: 3 dintre ele conțin fișe cu exerciții cu grad diferit de dificultate, iar celelalte 3 conțin soluțiile acestor exerciții. Pe fiecare plic este notat punctajul pe care elevii îl pot obține în urma rezolvării fișelor (5, 10, respectiv 15 puncte).

Desfășurare. Elevii aleg spre rezolvare fișe din plicurile cu tipul de sarcini pe care cred că sunt capabili să le rezolve la momentul respectiv. După rezolvare, confruntă rezultatele

Desfășurare. Elevii aleg spre rezolvare fișe din plicurile cu tipul de sarcini pe care cred că sunt capabili să le rezolve la momentul respectiv. După rezolvare, confruntă rezultatele

obținute cu cele din plicurile cu rezolvări (R). În funcție de corectitudinea / incorectitudinea rezolvării sarcinilor, vor continua spre nivelul superior sau vor coborî spre cel inferior. Elevul care consideră că sarcina didactică luată spre rezolvare îl depășește, merge și ia o fișă cu nivel de dificultate mai scăzut. Cel care a rezolvat corect fișa alege apoi una fie din aceeași categorie, fie din categoria de nivel superior.

La final, fiecare elev își calculează punctajul obținut de-a lungul jocului. Jocul se poate desfășura atât individual, cât și pe echipe.

Hercinica – Revista Școlii gimnaziale "Gheorghe Banea" Măcin

Jocul stimulează atât cooperarea, spiritul de echipă, atunci când se desfășoară pe echipe, dar și o oarecare competiție, când se desfășoară individual; dezvoltă capacitatea elevului de a se autocorecta și de a-și autoaprecia capacitățile.

Folosirea învățării individualizate, alături de activitatea frontală, oferă posibilitatea de a obține rezultate bune în munca didactică: dezvoltarea capacităților de a aplica în practică cunoștințele însușite, dezvoltarea corespunzătoare a proceselor psihice.

Învățarea individualizată duce la eliminarea unor lacune din cunoștințele și deprinderile elevilor mai puțin dotați, dar și la îmbogățirea și aprofundarea cunoștințelor celor capabili de performanță.

„Educația trebuie să fie competitivă, solicitantă și o sursă de inspirație. Elevii au nevoie de standarde înalte dar în același timp au nevoie să fie motivați și implicați. Ei au nevoie de oportunitatea de a-și urma propriul entuziasm.”

(Chalker și Haynes, 1994)

înv. Săcuiu Georgeta & prof. înv. primar Bucur Dorina

Jocul, o bucurie...

Jocul este o activitate specifică copilăriei sau procesului de formare și de dezvoltare a ființei umane. Ulterior s-a constatat că, de fapt, omul este un jucăuș (HOMO LUDENS) pe toată durata vieții. Din copilărie până la bătrânețe omul se joacă în permanență din diverse motive (trebuie, porniri, nevoi etc.) interioare sau exterioare, care îl împing spre diverse acțiuni.

“Jocul este o activitate complexă, predominant motrică și emoțională, desfășurată spontan după regulile prestabilite, în scop recreativ, sportiv și totodată de adaptare la realitatea socială.”¹

Jocurile au o importanță deosebită deoarece oferă posibilități multiple de formare și consolidare a deprinderilor motrice de bază utilizate (mers, alergare, echilibru, sărituri, aruncări și prinderi, cățărări, escaladări etc), favorizând în același timp și dezvoltarea calităților motrice (viteza sub multiplele sale forme de manifestare, rezistența, forța, îndemânarea).

Așa cum afirma Epuran M. în “Problematica motricității”, jocurile favorizează dezvoltarea simultană a deprinderilor motrice de bază. Atunci când jocul se produce într-un colectiv el presupune cooperare, colaborare cu partenerii de joc, echilibru între interesele, motivele acțiunilor și eforturilor personale cu cele ale colectivului din care face parte persoana, presupune încadrarea în colectiv, acceptarea și recunoașterea liderului, asumarea unor responsabilități, conducerea și întrajutorarea, atitudinea critică și autocritică.

¹ Epuran M. Holdevici I. “Psihologia sportului de performanță: Teorie și practică”, Editura FEST - București (2001), p.56

De asemenea în timpul jocului, indiferent de natura sa, apar legături noi și complexe între priceperi și deprinderile motrice, ceea ce contribuie la perfecționarea lor. Apar, de asemenea, relații de condiționare care pot favoriza transferul poziției între diferitele componente ale procesului instructiv-educativ: cunoștințe, priceperi, deprinderi, calități motrice.

Jocurile de mișcare cu reguli dezvoltă și atenția copiilor. În timpul jocului, copilul trebuie să urmărească atât activitatea sa, cât și a celorlalți copii. Succesul personal al copilului depinde deseori de o hotărâre sau de o reacție promptă, de un cuvânt spus la timp, de executarea unei mișcări, de observarea unui obiect ascuns.

Jucati-vă, oriunde și oricând!

Prof. Înv. Primar, Rădoi Janeta

Divertisment

☆ Mami, este adevărat că $5+5=10$?
– Da, pușor, așa este, dar de ce mă întrebi?

– Păi doamna învățătoare zice că $6+4=10$!

☆ La școală copiii vorbeau între ei despre profesiile lor de vis.
– Mi-ar plăcea să fiu avocat, ca să-i pot apăra pe concetățenii mei, zise unul.
– Mie mi-ar plăcea să fiu parlamentar, ca să pot elabora legi în beneficiul concetățenilor mei, zise altul.
– Eu vreau să fiu doctoriță, ca să-i tratez pe concetățenii săraci, continua urmatorul.
– Răducule, tu ce vrei să fii? îl întreaba învățătoarea.
– Aș vrea să fiu concetățean.

☆ Tatăl controlează caietul feciorului mai mic:
– De ce scrii cărligele astea așa de neregulat?
– Astea nu sunt cărlige, sunt integrale.

☆ – Aș dori, taticule, să ajut un om în vârstă. Imi dai niște bani, măcar trei-patru mii de lei?
– Da, băiatule, bravo, e un gest foarte frumos. Uite, ia zece mii de lei. Unde e omul acela sărman ?
– Pe trotuar, la colț. Vinde înghețată.

☆ Mama intră în dormitorul lui Răducu să-l trezească pentru a pleca la școală, dar îl găsește plângând.
– Fiule, de ce plângi?, îl întreabă.
– Am visat că școala luase foc.
Mama încearcă să-l consoleze:
– Nu mai plânge, scumpul meu, era doar un vis.
– Tocmai de-asta plâng!

Colectivul de redacție

CHESTIONAR DE INTERESE (II)

OCUPAȚII arată care ocupații te interesează și te atrag, marcându-le pe coloana DA.

<u>R</u>	DA	NU	<u>I</u>	DA	NU
• pompier			-meteorolog		
• zoolog			-chimist		
• șofer de camion			-redactor la o revista		
• mecanic de locomotivă			-cercetător		
• controlor			-biolog		
	TOTAL DA			TOTAL DA	
<u>A</u>	DA	NU	<u>S</u>	DA	NU
• poet			-profesor de liceu		
• actor			-psiholog		
• cântăreț			-director al unei tabere de tineret		
• creator de desene animate			-asistent social		
• scriitor			-director de școală		
	TOTAL DA			TOTAL DA	
<u>E</u>	DA	NU	<u>C</u>	DA	NU
• director de publicitate			-contabil		
• crainic radio-tv			-inspector bancar		
• director al unui restaurant			-casier		
• ghid turistic			-expert în taxe și impozite		
• procuror			-operator calculator		
	TOTAL DA			TOTAL DA	

CUM SĂ-ȚI ORGANIZEZI RĂSPUNSURILE?

Numără de câte ori ai marcat DA pe fiecare coloană. Scrie pe liniile următoare numărul obținut la fiecare grup.

ACTIVITĂȚI	R	I	A	S	E	C
OCUPAȚII	R	I	A	S	E	C
SCORURI TOTALE	R	I	A	S	E	C

Literele care au cele mai mari trei valori indică codul tău personal. Scrie-l mai jos (dacă scorurile sunt egale pune ambele litere în același pătrat).

CODUL PERSONAL

cel mai mare

al doilea

al treilea

TIPUL REALIST (R) se caracterizează prin tendința de a se îndrepta spre acele activități care presupun manipularea obiectelor și instrumentelor. Poseda aptitudini manuale, mecanice sau tehnice și este satisfăcut de acele medii profesionale care necesită un nivel optim de dezvoltare a acestor aptitudini.

TIPUL INVESTIGATIV (I) se distinge prin apetit deosebit pentru cercetare, investigare sub diverse forme și în cele mai diferite domenii (biologic, fizic, social, cultural). Are de obicei abilități matematice și științifice și preferă să lucreze singur pentru rezolvarea de probleme.

TIPUL ARTISTIC (A) manifestă atracție spre activitățile mai puțin structurate, care presupun o rezolvare creativă și oferă posibilitatea de autoexpresie. Persoanele artistice sunt înzestrate cu abilități artistice și imaginație.

TIPUL SOCIAL (S) este interesat de activități care implica relaționare interpersonală. Preferă să ajute oamenii să-și rezolve problemele sau să-i învețe diverse lucruri, decât să realizeze activități care necesită manipularea unor unelte sau mașini.

TIPUL ÎNTREPRINZĂTOR (E) preferă să lucreze în echipă, însă în primul rând cu scopul de a conduce, a ocupa rolul de lider. Evită activitățile științifice sau domeniile care implică o muncă dificilă. Are abilități oratorice și manageriale.

TIPUL CONVENȚIONAL (C) se îndreaptă spre activități care se caracterizează prin manipulare sistematică și ordonată a unor obiecte într-un cadru definit. Are abilități secretariale și matematice ceea ce îl face potrivit pentru activități administrative. Reușește să se adapteze cu dificultate la situațiile cu grad ridicat de ambiguitate și care nu au descrise cerințe clare.

Hercinica

nr. 31 - martie 2018

